

a od moře k moři, a od hory k hoře.

13. A však země tato zpuštěna bude pro obyvatele své, pro ovce číní jejích.

14. Pasíž lid svůj berlou svou, stádeč dědictví svého, kteréž přebývá osamělé v lese u prostřed poli, at spasou Bázan a Galád jako za dnů starodávnic,

15. Jako za dnů, v nichž jsi vyšel z země Egyptské. Ukáží jemu divné věci.

16. Což vidouce národové, stýděti se budou za všecku sílu svou; vloží ruku na ústa, a uši jejich ohlechnou.

17. Lizati budou * prach jako had, a jako hadové zemští s tře-

sením polezou z děr svých; k Hospodinu Bohu našemu, předešeni jsouce, pobechnou, a bájí se tebe budou.

18. Kdo jest Bůh silný podobný tobě, kterýž * by snimal nepravost a promíjel přestoupení ostatkům dědictví svého, kterýž by nedržel na věky hněvu svého, proto že libost má v slítování se?

19. Navrátě se, slituje se nad námi, podmaní nepravosti naše; nýbrž uvřeže do hlubin mořských všecky hříchy naše.

20. Pravdomluvným * se ukážeš Jákobovi, milosrdným Abrahamovi, jakož jsi přisáhl otcům našim ode dnů starodávnic.

PROROCTVÍ NAHUMA PROROKA.

KAPITOLA 1.

Proroctví profi Ninive a celé krajiny Assyriácké. 2. Vypsání Boha, jaký jest. 12. Zastavení o vysvobození lidu Izraelského nádené.

Břimé Ninive: Knihla vidění Nahuma Elkošského.

2. Hospodin jest Bůh * horlivý a mstítel, mstítel jest Hospodin, a zářivý. Hospodin uvodí pomstu na protivníky své, a drží hněv proti nepřítelům svým.

3. Hospodin * dlouhočekající jest a velikomocný, však nikoli nespravdňuje vinného. U vichru bouří jest cesta Hospodinova, a oblak jest prach noh jeho.

4. Když * domlouvá moři, vysušuje je, i všechny řeky vysušuje; chřadné Bázan i Karmel, i květ Libánský chradne. * 11. M. 14. 21. 12. 50. 2.

5. Hory * se třesou před ním, a pahrbkové se rozplyvají, země lek hoří před tváří jeho, i okraje země zemský a všickni, kteříž přebývají na něm.

6. Před rozhněváním jeho kdo ostojí? A kdo se postaví proti prchlivosti hněvu jeho? * Prchlivost jeho vylévá se jako oheň, a skály vyvracejí se před ním. * 11. M. 3. 31. 29.

7. Dobrý jest Hospodin, sílu jest v den soužení, a * zná ty, kdož v něho doufají. * 2. 1. 6.

KAPITOLA 3.

Proroctví o zkažení města Ninive, a hříchové obyvatele jeho; 8. utvrzení proroctví toho, II. i vypálení zhouby Ninivských.

Běda * městu vražděnému, kteréž všecko lži a ukrutenství plné jest, neodchází z něho loupež, * 12. 2. 24. 5. 6. Abak. 2. 12.

2. Praskání bičí a frimot kol, a dusání koní, a vozů skakání bude.

3. Jezdec vzdvihne trpytici se meč, a blýskající se koplí, i bude množství zbitých, a veliké hromady těl mrtvých, tak že nebude žádného počtu těl mrtvých, až i padati budou přes těla jejích.

4. Pro množství smilství * smilnice, velmi milé, mistrné kouzly, kteréž prodávala národy smilstvími svými, a lidi kouzly svými. * 2. 17. 1. 1. 1. 1.

5. Aj, já proti tobě, di Hospodin zástupě, a * odkryjí podílek tvůj nad hlavu tvou, a ukáží národům nahotu tvou, a královstvím hanbu tvou. * 12. 47. 3.

6. A ukydaje tě obavnými věcmi, uvedu tě v lehkost, a vystavím tě za divadlo.

7. I stane se, že kdožkoli uzří tě, vzdálí se od tebe, a di: Vyplundrováno jest Ninive. Kdož by ho litovati měl? Kdež bych shledal ty, kteříž by tě těšili méli?

8. Což by se tobě lépe diti * mělo nežli No hidnému, kterěz sedělo mezi rekami, vodami býví opušteno, jehož val bylo moře, zed mělo od moře? * Jer. 46. 25.

9. Mourěnská země i Egypt sílu jeho byla, a nesčíslní. Putší a Lubimští, byli jemu na pomoc.

10. A však i to v přestěhování přišlo a v zajetí, tak že i malíci jeho rozráženi byli, na úhlech všech ulic, a o nejslavnější jeho metali los, a všickni znameniti jeho sevrženi byli pouťi.

11. Takž i ty opíšeš se, a pokrývati se musíš, i ty hledati budeš pomoci proti nepříteli.

12. Všecky tvé pevnosti jsou jako říkové s ovocem raním, jimiž jakž se zatřese, prší do ust toho, kdož by jedl.

13. Aj, lid tvůj * jsou ženy u prořetené tebe, nepřítelům tvým dokorenoutviny budou brány země tvé, a oheň sžije závoru tvé. * 12. 19. 16.

14. Navráž sobě vody k obležení, upevní ohrady své, vejdí do bláta a šlapej hlínu, oprav cinehnu.

15. Tam tě sžije oheň, vyne tě meč, sžije tě jako broucky, nechť

KAPITOLA 2.

Proroctví o přitážení nepřítel proti Ninivským, 8. zpuštění města Ninive, rozplytí 13. i pohubení obyvatele jeho.

Táhneť zhoube na tebe, ostříhejž pevnosti, vyhlídej na cestu, posilň bedr, dobře se sílou opatř.

2. Neboť jest odjal Hospodin pýchovu jako pýchou Izraelcové, a révi * jejích pohoršcové, a révi * jejích pohoršcové, a révi * jejích pohoršcové. * Jer. 6. 13.

3. Pavěza udatných jeho červená, jako pochodní oheň, vozové jako pochodní hořící, jiskřiti budou v den mustrůnku jeho, a jedle hrozne trásti se budou.

4. Po ulicích jezdití budou vozové, a hrčeti po rynecích; na pohledění budou jako pochodní, a jako blesk pronikati budou.

5. Sšíkuje nejznamenitější své, klesnou v šiku svém, pospíší ke zdem jeho, a skryše připravována bude.

6. Brány při rěkách se otevrou, i chrám se rozplyne.

7. A Hutsab zajata junc, zavedena bude, a děvečky její poberou * se, ikajíce jako holubice, a tepouce prsy své. * 12. 28. 14. Ezech. 7. 16.

8. A ačkoli jako rybník vod bylo Ninive od začátku svého, však již sami utíkají. Stuje, stuje, a však žádný se neohlédne.

9. Rozchvátejtež stříbro, rozchvátejte zlatu a nesčíslná zboží, a cožkoli nejvácnějšího na všelkých klénových dráhách.

10. Prázdne a vyprázdnené, nýbrž docela zpuštěné bude, a srdce se rozplyne, a ltučení kolen vespolek i bolest na všech bedrách bude, a tváře všech zčernají jako hrneč.

11. Kdež jest peleš lvů a to pastviště lvičat, kamž chodíval lev, lev i lviče, a nebylo žádného, kdo by přestrašil.

12. Lev, kterýž hojně lovilim mladým svým, a dávaj lvičím svým, kterýž naplňoval loupeží jeskyní své, a petěše své tím, což nahomil?

13. Aj, já proti tobě, praví Hospodin zástupě, a popálím na prochovy tvé, a lvičata tvá sžije meč; i vyplněním z země loupež tvou, a nebude slyšan více hlas poslů tvých.

jest vás veliký počet jako brouků, nechť jest vás veliký počet jako kobylek.

16. Rozmnožilo jsi kupce své nad hvězdy nebeské, brouci případnou i zaleťují.

17. Znamenití tvoji jako kobylinky, a hejtmánové tvoji jako veliči chrustové, kteříž se kladou vojensky po plotích v čas studena. Slunce vzešlo, tožť letí, aniž znáti místa jejich, kde byli.

18. Zdrímají pastýři tvoji, o králi Assyřský, ležeti budou znameniti tvoji, hojnost lidu tvého bude po horách, ale nebude žádného, kdo by šíromáždil.

19. K potření tvému není žádného léku, bolest rány tvé rozmohla se. Kteržkoli uslyší pověst o tobě, rukama plésati budou nad tebou. Nebo, na koho ustavičně nedocházelo ukruťšenství tvé?
*Job 27. 23. Pláč Jer. 2. 15.

PROROCŤVÍ ABAKUKA PROROKA.

KAPITOLA 1.

Křikání nad nepravostmi Judakých. 6. Prorocství o přitažení Kaldějských na mě. 12. Ustavení se lidu Božího v doufání o milost Boží.

Břímě, kteréž u vidění viděl Abakuk prorok.

2. Až * dokud, ó Hospodine, křičeti budu, a nevyšlyšís? Volati budu k tobě pro nátsk, a nespomíš-žeš?

3. Proč dopouštíš, abych hleděti musil na nepravost, a na zhoubu a nátsk proti mně? A vždy jest, kdož svár a různici vzbuzuje.

4. Odkudž se děje opuštění zřá-kona, a nedochází nikdá soud. Nebo bezbožný obličuje spravedlivého, pročť vychází soud převrácený.

5. Pohlédte na národy a popatřte, nvrž s velikým podivením se užasnete, proto že dělám dílo ve dnech vašich, o němž když vypravováno bude, neuvěříte.

6. Nebo aj, já vzbudím Kaldějské národ, a rychlý, kterýž zjezdí všecku širokost země, aby dědičně opanoval příbytky jiných.

7. Strašlivý a hrozný, od něhož soud jeho i vyvššenost jeho vyjde. 8. Koni jeho rychlejší budou než rysové, a litější nad vky veter-ní; velké množství bude jezdecků jeho, kteříž jezdecky jeho zdaleka ráž chvátá na pastvu.

9. Každý z nich k utiskování přijde, obrátice tváři své k vý-chodu, když seberou jako pisek zajaté. 10. Tentýž i králům se posmívati bude, a knížata smích jemu bu-

dou; lentýž každé pevnosti smáti se bude, a zdělaje násp, dobude ji.

11. Tehdy promění se duch jeho, a přestoupí i zavini, myslie, že ta moc jeho boha jeho jest.

12. Hospodine Bože můj, Svatý můj, zdalž ty nejsi od věčnosti? Myř nezemremě. Hospodine, k soudu postavil jsi jej, *ly*, ó skálo, k trestání nástrojil jsi ho.

13. Čistěť jsou tvé oči, tak že na zlé věci hleděti, a na bezpráví se divati nemůžeš. Pročť * přehlídáti máš nešlechterníkum a mlčeti, poněvadž bezbožník schluje spravedlivějšího, než sám jest, *Job 21. 7. nash. Jer. 19. 1.

14. A zanechávati lidi jako ryb mořských, jako zeměplazu, * kteříž nemá pána? *iv m. 27. 17.

15. Všecky napořád udičí vyta-huje, zatahuje je síti svou, a zahruje je nevodem svým, protož veselí se a plěse.

16. Protož síti své obětuje, a kadí nevodu svému; nebo skrze ně ztlučněl díl jeho, a strava jeho zlepšena.

17. S tím-liž se všim předce zahatovati má síť svou, a ustavičně národy mordovati bez lítosti?

KAPITOLA 2.

Zpráva a naučení od Boha dané prorokovi o soužení lidu Israelského od Kaldějských, a potření lidu Božího.

Na * stráží své státi budu, a postavim se na baště, vyhlédaje, abych viděti mohl, co mluviti bude ke mně *Bůh*, a co bych odpovídati měl po svém trestání. *iz. 21. 8. 2. I odpověděl mi Hospodin, a řekl: Napiš vidění, a to zfelelně na dškách, aby je přeběhl čtenář,

3. Proto že ještě do jistého času bude vědění, a směleklavíť bude až do konce, a neskluvatíť jestliže by pak poprodilo, * posočkej na ně; neboť jistomě dojde, aniž bude mskati. *z. 27. 14. 42. 6.

4. Aj ten, kdož se zpíná, tohoť duše není upřimá v něm, ale * spravedlivý v víry své živ bude. *z. 1. 17. Gal. 5. 1. Žád. 10. 38.

5. Ovšem pak více opilec, nešlechtnost a pýchou provodě, nestojí v příbytku; * kterýž rozširuje jako peklo duši svou, a jest jako smrt, kteréž se nemůže nasýtití, byť pak shromáždil k sobě všecky národy, a shrnul k sobě všechny lidi. *Přis. 10. 15. 16.

6. Zdalž všichni ti proti němu sloví, nevynešou, a světlých slov i pohádek o něm? A neřeknou-liž: Běda tomu, kterýž rozmnožuje věci ne své, (až dokud pak?) a obtěžuje se hustým blátem?

7. Zdalž nepovstanou rychle, kteříž by tě hryzli, a neprocuti, kteříž by tebou smýkali? A budeš u nich v ustavičném potlačení.

8. Proto že jsi ty zloupil národy mnohé, zloupíť té všickni ostakové národu, pro * krev lidskou, a nátsk země a města, i všech, kteříž přebývali v něm. *z. 17.

9. Běda tomu, kdož lakomé hledá mrzkého zisku domu svému, aby postavil na místě vysokom hnízdo své, a tak znikl nebezpečeství.

10. Uradils se k hanbě domu svému, alyš pleníl národy mnohé, a zhršil sobě samému.

11. Nebo kameni ze zdi kritičeti bude, a suk z dřeva posvědčovati bude toho.

12. Běda * tomu, kterýž stavi město krevi, a utvrzuje město nepravostí. *Jer. 22. 13. Ezech. 24. 9. Nah. 3. 1.

13. Aj, zdalž to není od Hospodina zástupů, * že, o čemž pracují lidé a národové až do ustání ná-darmo, ohenž zkazi. *Jer. 51. 38.

14. Nebo * naplněna bude země známosti slávy Hospodinovy, jako vody naplní moře. *iz. 11. 9.

15. Běda tomu, kterýž napájí bližního svého, přičiněje nádoby své, tak aby jej opojil, a dival se na jeho nahotu.

16. Sytíš se potupou, proto že jsi slavný; * Pítí budeš i ty, a obrážen budeš; objeďte k tobě kaitech pravice Hospodinovy, a vyvratek mrzutý na slávu tvou. *z. 69. 5; 75. 9.

17. Nebo nátsk Libánu a zhoubu zvěří, kteráž ji děsila, přikryje té, pro krev lidskou, a nátsk země a města, i všech, kteříž přebývali v něm.

18. Co prospívá rytina, že ji vyrýl řemeslník její? Slitina i učitel líži, že doufá učitel v účinek svůj, dělaje modly němě?

19. Běda tomu, * kterýž říká dřevu: Prociť, a kameni něměmu: Pohléd se. On-liž by učiti mohl? Tem a stříbrem, o ale není v něm žádného ducha. *z. 1. 15. 4; 195. 15. 17.

20. Hospodin pak v * chrámě svatosti své jest, o umlkníž před obličejem jeho všecka země. *z. 1. 1. 4. 0z. 46. 11.

KAPITOLA 3.

Modlitba Abakukova i lidu Božího. 3. Ustavení se v donutění ekrcky Božími 16. i zaslibením jeho.

Modlitba Abakuka proroka podlé Sigejonót.

2. O Hospodine, uslyšev pohružku tvou, utekl jsem se. Hospodine, dílo své v prostréd let při životu zachovej, u prostréd let známě učin, v hněvě na milosrdenství se rozpomeň.

3. Když se Bůh bral od poledne, A svatý hory Fara, Sela, a země * byla plná chvaty jeho. *z. 22. 16. 12. 6. 3.

4. Blesk byl jako světlo, rohy po-bocích svých měl, a tu skryta byla síla jeho.

5. Před tváři jeho šlo morní na-kazení, a uhlí řeravě šlo před no-hama jeho.

6. Zastavil se, a změřil zemi; pohleděl, a rozptýlil národy. Zrozrážny jsou hory věčné, sklonili se pahrbkové věčni, cesty jeho jsou věčné.

7. Viděl jsem, že stanové Chusan jsou pouhá marnost, a trášili se koberecové země Madiánské.

8. Zdalž se na řeky, ó Hospodine, zdalž se na řeky rozpálil hněv tvuj? Zdalž proti moři rozhněvati tvě, když jsi jel na koních svých a na vozích svých spasitel-ných?

9. Patrně jest zjeveno lučistě tvé pro přísahy pokolením lidu tvého stela, Sela. Řeky země jsi rozdělil. Viděly * tě hory, třásly se, povodeň vod o ustoupila; vydala